

igen og true, thi vi ere færlige til det Yderfte, faafnart vi fe dette Stræmmebillede for os. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den faameget omtalte Overenskomst. Jeg skal villig tilftaa, at jeg fra første Færd har været imod den og har talt imod den, fordi jeg frgtede for, at der i den laa noget for os og Befolkningen mindre Heldigt, men jeg høiede mig, fordi jeg troede, at vi, dengang vi besluttede den, ikke skulde gjøre yderligere Indrømmelser. Jeg haabede, at den Overenskomst, der blev besluttet af omtrent 80 Mænd, var faaledes, at den kunde staa til Troende, og det var min Overbevisning, at vi ikke behøvede at gaa yderligere. Nu føler jeg først, at jeg i Virkeligheden har taget fejl i den Retning, at vi ere komne ind paa Indrømmelsernes Glidbane, at de Indrømmelser, vi dengang gjorde for at faae Overenskomsten istand, kun vare Spøg og have ført til nye og andre Indrømmelser. Jeg stillede mig dengang aldeles bestemt; jeg udtalte under Forhandlingerne, at det var de sidste Indrømmelser, vi gjorde i denne Sag, og jeg kan ikke fravige den Overbevisning, at jeg idetmindste for min Part endnu er bunden til mit Ord. Jeg beklager, at jeg ikke har opfattet Overenskomsten og den Forpligtelse, hvorpaa jeg gik ind, som de andre Herrer. Jeg kunde da have lettere ved at gaa derfra igen, men jeg for min Part følger mig endnu forpligtet og maa følge Mindretallet i Fællesudvalget. Jeg tror, vi have begaaet en Feil; jeg tror, at vi i Virkeligheden have indtaget en Stilling, som er langt uheldigere end den, vi før havde, inden alle disse ulykkelige Overenskomster bleve indgaaede. — Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne; der er talt faameget om denne Sag, at der ikke kan komme noget Nyt frem, men jeg har kun ønsket at motivere min Stilling og Grunden, hvorfor jeg ikke har kunnet gaa videre, end jeg ifølge Overenskomsten har forpligtet mig til.

Clausen: Det er ikke faameget for at motivere min Afstemning, at jeg har begjært Ordet. Jeg har besluttet at følge Mindretallet, men jeg antager, at dets Stilling allerede er tilstrækkelig motiveret fra forskjellige Sider, faaledes at jeg ikke behøver at motivere min. Det er derimod nogle Bemærkninger, som her ere faldne, om hvilke jeg kunde ønske at sige et Par Ord. Der er navnlig forskjellige Gange hentydet til den forandrede Situation, som er fremkommen ved Ministeriets Skrivelse til Fællesudvalget; men jeg ser slet ikke, at denne Skrivelse i Grunden forandrer Situationen; thi læser man den ret, vil man finde, at Regjeringen kun udtaler, at den, dersom Folkethinget og Landstinget blive enige, er beredt til at indgive sin Dimission. Den er altsaa beredt dertil; men man ser jo ofte, at Folk, der ere beredte til at gjøre en Rejse, alligevel opfatte den. Vi vide, at Ministeriet særlig har støttet sig til

Landstinget, og dersom nu dets gode Venner der skulde faae i Sinde at hebe det om at blive, kunde det dog være, at Ministeriet til Trods for, det er beredt, kunde faae ifinde at opfatte Rejse, ligesom der ogsaa kunde fremkomme andre Aarsager, som medførte dette Resultat. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde en meget streng Forskjel imellem det at stille sin Portefeuille til Hans Majestæts Naadighed og det at indgive sin Dimission; men jeg ser ikke den forfærdelig store Forskjel derimellem. Naar Ministrene i sin Tid stillede deres Portefeuiller til Hans Majestæt Kongens Naadighed, havde det været allernemmest for Hans Majestæt at sige: Ja, mine Herrer, jeg finder ikke Anledning til at disponere over Dem for Diebliffet; men Ministeriet kan nu sige: Hans Majestæt befalede os at blive, og navnlig forekommer det mig, at dette at være beredt til at indgive sin Dimission ikke er nær faameget, som at man har stillet sine Portefeuiller til Hans Majestæts Naadighed. Der er ganske vist henvist til, at Confeilspræsidenten idag med tydelige Ord har godtgjort, at dette vilde ske; men de Herrer, som have indtaget en forandret Stilling til Situationen, havde jo ikke dengang disse bestemte Ord, og de kunne altsaa ikke forsvare, at de have indtaget denne forandrede Stilling. Jeg ser faaledes slet ikke, at denne Skrivelse kan bruges som Argument for den forandrede Stilling. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde ogsaa, at man ikke havde givet efter med Hensyn til et eneste Princip. Der er et Spørgsmaal, som vi have gjort til et Principsspørgsmaal, og med Hensyn til hvilket vi paa en Maade have faaet Fred, nemlig Spørgsmaalet om at faae Lønningstillæget ind paa Finantsloven; men paa den anden Side have vi omtrent givet efter i hvert eneste Spørgsmaal og have givet efter med Hensyn til det allerstørste Princip, som jeg saa ofte har havt Leilighed til at høre det ærede Medlem hævde, nemlig Folkethingets Hovedindflydelse paa Finantsloven. Dette Princip tror jeg har faaet et væsentligt Knæk, idet vi have indrømmet Landstinget en stor og medafgjørende Indflydelse paa Finantslovens endelige Udseende. Jeg skal inidertid ikke forsøge paa at svælle de Herrer's Tro paa det Store, der er vundet; den maa de meget gjerne have, men da det er fremhævet, at vi dog have faaet saa mange gode Reformer sat igjennem, og da det ærede Medlem hentydede til Loven om Skiftegebyrer, vil jeg dog sige, at den kan være meget god; men vi have jo dog ogsaa faaet mange gode Love under Abfolutismens Tid; jeg tvivler ikke om, at vi dengang have faaet Love, der fuldkommen kunne sættes ved Siden af Skiftegebyrloven. Det skulde være underligt, om der aldrig skulde kunne faas en nogenlunde god Lov sat igjennem under dette Ministerium; det var dog at sætte det altfor